

af den opgave, for vi har fuld tillid til de lokalpolitikere, vi har rundtomkring i landet.

I den sammenhæng vil jeg gerne lige pointere, at vi med denne lovgivning giver lidt mere kompetence til amterne. Men jeg vil også samtidig sige, at Dansk Folkeparti er fortsat af den opfattelse, at amterne skal nedlægges.

Disse ændringer til lovforslaget lægger også op til, at man nu præciserer, at man ikke ønsker anvendelse af handelsgødning og fosfor i udsatte områder, hvilket Dansk Folkeparti også ser meget positivt på.

Denne harmonisering betyder også, at Naturklagenævnet indsættes som en klageinstans over amternes afgørelse i stedet for miljøministeren.

Dansk Folkeparti ser positivt på de her forhandlinger, der nu skal ske i udvalget, og vi ser også positivt på lovforslaget.

Kl. 17.10

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti stiller vi os positive over for tiltag, der forenkler det bureaukratiske system, som ikke altid er lige nemt og lige hensigtsmæssigt opbygget. En administrativ forenkling vil netop være resultatet af L 101 og L 102, som omhandler forvaltningen af vandløbsforholdene i Tøndermarsken.

Forslaget medfører, at myndighedsansvaret vedrørende vandløb samles hos Sønderjyllands Amtsråd, og at der sker en harmonisering af myndighedsstrukturen i forhold til de regler om vandløb, der gælder i vandløbsloven, Tøndermarskbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at en samling af myndighedsansvaret i Sønderjyllands Amt vil give amtet nogle bedre muligheder for at foretage de rigtige vurderinger og ikke mindst træffe de rigtige valg til gavn for Tøndermarsken. Vi støtter derfor forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, at det er utroligt, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti kan tale så meget om regelforenkling i denne her sammenhæng, for det er jo i virkeligheden ikke det, sagen handler om. Sagen handler om formentlig en af de største naturpolitiske skandaler i dansk miljøpolitik.

Sagen er jo, at der er sket en drastisk tilbagegang i antallet af fugle i området, på trods af at man har pumpet penge ind i området, på trods af at man har gjort det ene tiltag efter det andet

for at komme i dialog med landmænd og andre i området, på trods af at sagen har haft stor bevågenhed i lang tid.

Men sagen er, at myndighederne i hvert fald i 10-12 år er blevet trukket rundt i manegen, at samfundet ikke har fået noget for de penge, man har skudt ind i området, og at naturtilstanden fortsat forringes, og at der i det nuværende forslag overhovedet ingen sikkerhed er for, at der sker en positiv forbedring af naturtilstanden.

Regelforenkling er naturligvis en god ting i sig selv, og det vil vi også gerne støtte, men vi vil under ingen omstændigheder under dække af regelforenkling være med til at gøre nogle ting, som klart svækker miljø- og naturbeskyttelsen, og det er der efter vores bedste vurdering tale om i det her tilfælde.

Der er intet i forslaget, som vil medvirke til at løse de massive naturproblemer, den nedgang i fuglebestanden, som der er tale om i Tøndermarsken. Området er et internationalt beskyttet natur- og fuglebeskyttelsesområde, og det har en meget stor betydning både i Danmark og internationalt. Det er således af betydning for hele Europas fugleliv, hvad der sker med området, og hvordan forholdene er.

Lovgivningen er ikke blevet overholdt, der er som sagt kommet masser af offentlige midler ind, de midler er blevet – efter vores vurdering – misbrugt på det groveste.

Vi ser de her to forslag som miljøministerens forsøg på at slippe ud af klemmen. Han er godt klar over, at det er et stort problem, han er klemt mellem sin helt fantastiske tillid til de lokale, især til de lokale landmænd, og så på den anden side sit nationale ansvar som minister for området.

Den måde, ministeren prøver at løse det på, er ved at lægge det fra sig og sige, at nu må Sønderjyllands Amt klare det her, og så komme med besværgelsen om, at dem har jeg fuld tillid til.

Vi har ikke tillid til det flertal, der eksisterer i Sønderjyllands Amt, med hensyn til at sikre naturpolitiske interesser, overhovedet ikke. Tværtimod har vi den største mistanke om, at det kun gør problemerne endnu værre, og det er bestemt ikke det, der er brug for.

Derfor synes vi, at i forbindelse med denne her revision, hvor man afskaffer afvandingslove og lægger det ind under vandløbsloven – hvad der i sig selv kunne være helt fornuftigt, hvis man i øvrigt moderniserede vandløbsloven – og i forbindelse med udflytning af kompetencen, hvad man også godt kan argumentere princi-